

Creatieve alleskunner Edwin Rutten:

“Ik geloof in
sfeer en
harmonie”

Voor de lezer van middelbare leeftijd is Edwin Rutten waarschijnlijk vooral Ome Willem van de populaire kinderserie uit de jaren zeventig en tachtig. De oudere én jongere generatie kennen hem misschien via de jazz en de klassieke muziek. “In het leven is harmonie voor mij het allerbelangrijkste; daarna volgt al snel de harmonie in de muziek.”

De dood is voor Edwin niet iets om dramatisch over te doen: “Het is heel natuurlijk dat die een grotere rol in je leven gaat spelen naarmate je ouder wordt”, vindt hij. “De laatste jaren zijn veel bekenden en goede vrienden overleden. Ik ben nu 77. Dan kun je rustig stellen dat de helft er al wel op zit. Mijn echtgenote Annett en ik hebben het daar zo af en toe over. En zo’n gesprek gaat dan niet van ‘Oh jee, stel je toch eens voor’, maar heel feitelijk: ‘What if...? Hoe zou het zijn om alleen achter te blijven? En wat wil je dat er geregeld wordt?’”

Barista’s en Grüner Veltliner

Om dat onderwerp dan ook maar meteen bij de kop te pakken: Edwin dacht lang dat hij begraven wilde worden. “Maar daar ben ik toch anders over gaan denken. Dat geslof over een modderpad achter zo’n kist aan, die open kuil, die doffe plof van de eerste schep zand... dan liever meteen aan de goede koffie van echte barista’s. Grüner Veltliner, een mooie rode Italiaan en heerlijke happerijen met live klassiek en jazzmuziek. Zo’n begrafenis gaat van de zuivere dranktijd af, zeg ik maar. Dus cremieren.”

Mooi contrast

Het is het beste om licht te praten over zware dingen, vindt Edwin: “Aan een zware gebeurtenis hoef je geen extra dramatiek toe te voegen.” Hij vertelt vol vuur over zijn bewerking van Bachs Mattheuspassie tot een versie van zeventig minuten ‘voor

kinderen en andere volwassenen’, waarmee hij in 2016 als verteller volle zalen trok. “Geweldig als je dan na afloop met het publiek in gesprek gaat en de jongste bezoeker op het podium vraagt. Staat daar zo’n turfje van zeven jaar op rode schoentjes naast je, die zegt: ‘Bedankt voor de leuke middag. Dat is toch fantastisch, dat contrast?’”

De balans opmaken

Die ‘mooie mix’ tussen licht en zwaar ziet Edwin ook graag in het leven zelf. “Als je ouder wordt, is het goed om de balans op te maken: dit was aardig, dat was vervelend. Ik heb fantastische dingen gedaan in mijn leven, daar ben ik blij mee. Maar alleen spekkies, dat gaat vervelen. Af en toe een

Over Edwin Rutten

Edwin Rutten (Groningen, 1943) was de eerste tien jaar van zijn loopbaan jazzzanger en popzanger. Het grote publiek leerde hem kennen door zijn rol van Ome Willem (1974-1989). Hij maakt jazz en klassieke muziek door zijn verhalen die toegankelijk zijn voor een breed publiek, trad op in musicals, schrijft columns, verzorgt radioprogramma’s, is dagvoorzitter, stemacteur en nog veel meer. Edwin is getrouwd met operazangeres Annett Andriesen, heeft twee kinderen uit een eerder huwelijk en twee kleinkinderen.

zure bom zorgt voor reliëf. Licht – donker; eb – vloed; rokken lang – rokken kort. Als mensen tegen mij zeggen: ‘Jij bent altijd vrolijk’, dan zeg ik gemaakt dramatisch: ‘Dat komt omdat er een diepe melancholie onder ligt.’ Want vervelende dingen of episodes in het leven ken ik natuurlijk ook. Maar ik ben een *problem solver*: als me iets dwars zit, dan dóe ik er wat aan.”

Openheid houdt het zuiver

Je moet ervoor zorgen dat je je stoep schoon houdt, vindt hij dan ook. “Daar bedoel ik mee: zorg dat je relaties met vrienden, met familie, met je omgeving op orde zijn. Ik geloof in sfeer en harmonie. In mijn privéleven, maar ook in het werk. Als ik op het toneel sta in een musical, en er is gedoe in de cast, of met een opdrachtgever, dan ga ik daar realistisch mee om: straight en open. Door dingen uit te spreken hou je het zuiver en voorkom je dat er een moment komt dat dat niet meer kan, dat het te laat is.”

Beter invoelen

Zijn geliefde Annett kreeg vijf jaar geleden ‘de ziekte’, zoals Edwin het noemt. “Dat vertel ik alleen omdat het nu weer dik voor elkaar is, hoor. Maar dan zit je ineens heel dichtbij ‘What if...’ En dat is niet gering. Het was véél zwaarder dan ik vooraf had gedacht, wat er dan allemaal op je af komt. Doordat je dat zelf hebt meegemaakt, kan ik nu beter invoelen wat het werkelijk betekent om iemand te verliezen.” Het besef dat het leven eindig is, ‘drukt geen deken op het nu’ en een bucket list heeft hij ook niet. Behalve dan misschien een live concert met klassiek en jazz op één podium, met zijn verhalen naar het format van zijn cd bij *The Young Persons Guide to The Orchestra & The Big Band*. “Het meest verdrietig vind ik als ik iets lees over – vooral jongere – mensen die verongelukt zijn of aan een ziekte overlijden. Dan denk ik plaatsvervangend: ‘Verdórie, zeg.’”